

ÄÄRIMMÄISEN SALAISIA VAKOILUTYYPEJÄ (ÄLÄ KERRO KELLEKÄÄN!)

ANNE SOFIE HAMMER

Minä & Milla

VITSEJÄ JA VAKOILUA

KUVITUS:
SOFIE LIND MESTERTON

SUOMENTANUT
SIRPA ALKUNEN

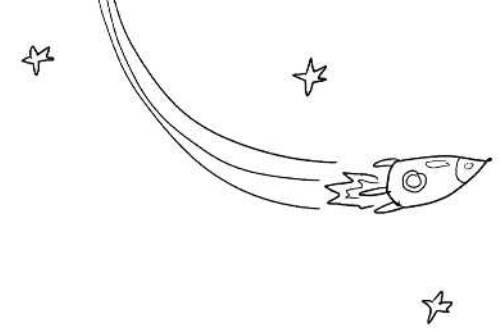
TERVETULOA

Aika cool
kustantamo

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
Text and data mining prohibited.

(käteni)

TÄSSÄ LUKEE AIKUISTEN
JUTTUJA, JOTKA ON AINA
PAKKO LAITTA A KIRJAAN
(ILMEISESTI...)

Pohjoismaiden
ministerineuvosto on
tukenut tämän teoksen
suomentamista

Tanskankielinen alkuteos
Mig & Mille, 1 kort snor

Copyright © Anne Sofie Hammer (text) og Sofie Lind Mesterton (illustrations)
og Gutkind Forlag A/S, København 2022

Published by agreement with Babel-Bridge Literary Agency.

Suomenkielinen laitos © Kustannusosakeyhtiö Otava 2026

Tekstin- ja tiedonlouvreinta kielletty.

ISBN 978-951-1-49602-1

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2026

BLAA BLAA BLAA...
EIKÖ VOIDA JO
ALOITTA A?!

TÄNNEPÄIN

Herkkuja ja kortteja

"Hei", Milla kuiskaa ja väläyttää nököhampaillaan säteilevän hymyn istuessaan viereeni aamuisin. Sitten hän kertoo aina jostain hauskaasta ideasta, jonka on saanut matkalla kouluun.

"Entä jos lainaisimme kahta äitini peruukkipäätä ja sujauttaisimme ne huppareiden kauluksiin, niin luulisitko Liisan uskovan, että siinä istumme me tekemässä ryhmätyötä?" Milla saattaa esimerkiksi sanoa.

Liisa on luokanvalvojamme ja yksi niistä, joille minä ja Milla teemme jekkuja kaikkein mieluiten. Hän myös useimmiten keskeyttää kuiskailumme juuri, kun suunnittelemme, miten saisimme hupparit parhaiten näyttämään kahdelta oikealta tytöltä.

VIATTOMAT MILLAT

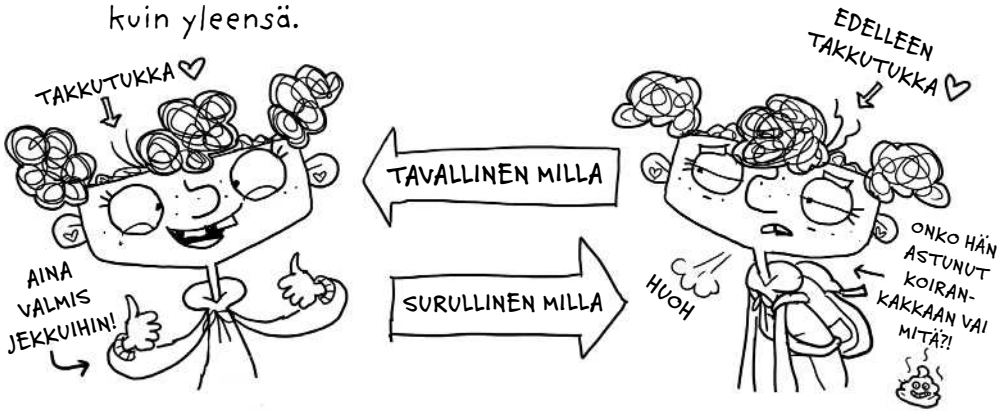

"MILLA JA MILLA!" kajahtaa opettajankorokkeelta, ja sen jälkeen yritämme hieman hillitä kuiskailua ja hihittelyä. Pelkäämme aina, että Liisa yrittää erottaa meidät toisistamme juuri silloin, kun meillä on kaikkein hauskinda.

KOULU ON KIVOINTA, KUN MINÄ & MILLA TOIMIMME YHDESSÄ ♥

Mutta tänään Milla ei näytä yhtä iloiselta ja hauskalta kuin yleensä.

”Äitini lähtee teatterin mukana Lontooseen”,
Milla huokaa ja rojahtaa paikalleen istumaan.

”Entä sinä sitten? Etkö pääse mukaan?”

”No en, hänhän menee sinne töihin.”

Millan äiti tekee töitä outoihin aikoihin,
koska hän puuhaa jotain teatterissa. Ja keväällä
hän ilmeisesti tekee töitä Lontoossa.

”Hei, sinähän voit tulla minun luokseni asumaan
siksi aikaa!” huudahdan. Aivoni alkavat jo laatia
pitkää listaa hauskoista jutuista, joita voimme tehdä.

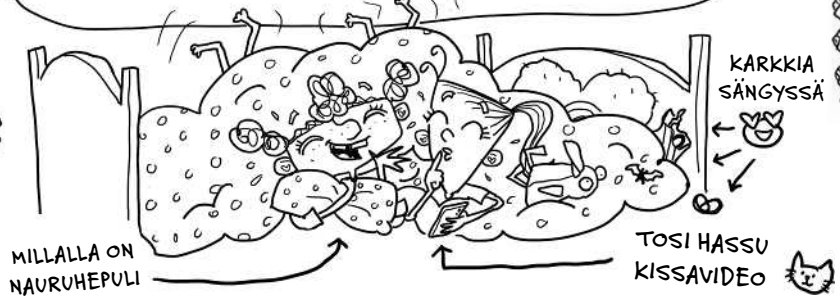
KARKKI-LEPAKKO

TYYPILLINEN MILLA & MILLA -YÖKYÄILY

Siitä päivästä lähtien, kun Milla tuli luokallemme, olemme minä ja Milla olleet parhaita ystävyksiä. Olemme yhdessä joka ikinen päivä. Minusta olisi huippuhauskaa, jos hän tulisi asumaan meille siksi aikaa, kun hänen äitinsä on ulkomailla.

MILLA JA MILLA, NYT IHAN TOSI NUKUTTE! KELLO ON JO KAKSI YÖLLÄ!!!

MINUN ÄITINI

MILLALLA ON NAURUHEPULI

KARKKIA SÄNGYSSÄ

TOSI HASSU KISSAVIDEO

"Kunpa voisinkin!" Milla huokaa. "Mutta äiti on jo sopinut, että mummoni tulee vahtimaan minua."

"Sehän kuulostaa hurjan kivalta," minä sanon ja ajattelen heti omaa isoäitiäni ja isoisääni. Kun he aina joskus tulevat vahtimaan minua ja isoveljeäni Joonaa, ostamme herkkuja leipomosta, ja he yrittävät opettaa meitä pelaamaan kortteilla vistiä.

KETÄ MUKA JOONAA LUULEE PETKUTTAVANSA?!

ISOISÄ JA ISOÄITI OVAT TÄYSIN VISTIN LUMOISSA

TIIVIS TUULOUS

SYÖN VAIN KAKKUA

KAKSIN KÄSIN! (OLEN NIIN PRO)

TÄSSÄ OLI VIELÄ ÄSKEN KAKKUA

EN TAJUA TÄTÄ PELIÄ...

JOONAA ON HUONO HÄVIÄJÄ! (TOISIN KUIN MINÄ)

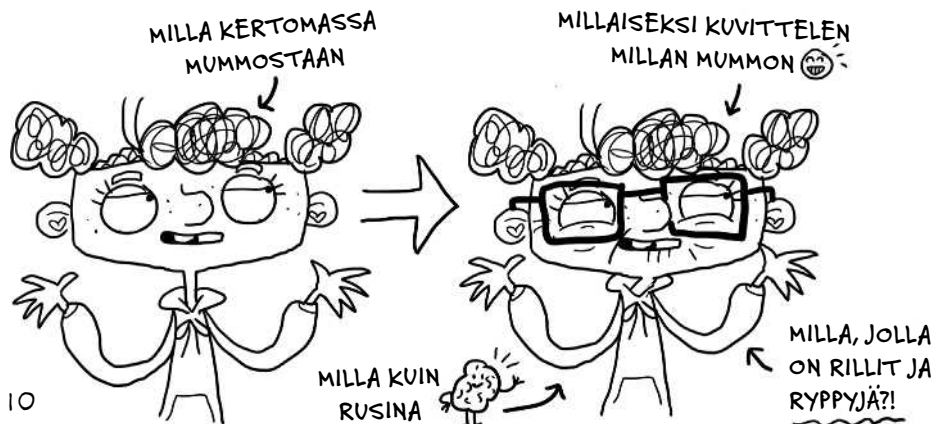

Vistin pelaaminen ei tahdo oikein sujua, mutta herkuttelua ja yhdessäoloa ei sekään pilaa. Olemme yrittäneet vistin sijaan opettaa heille paskahousua, vaikka se on isoäidin mielestä vähän ruma nimi korttipelille. Mutta emmehän me pelin nimeä ole keksineet.

"Minun mummoni ei oikein ole mikään rento tyyppi", Milla sanoo.

"Ai, millainen hän on?" kysyn ja osaan vain kuvitella jonkinlaisen vanhemman version Millasta ja hänen äidistään.

"Ajattele lähinnä sellaista hienoa rouvaa, jonka mielestä tärkeintä maailmassa on tehdä läksyt, syödä terveellisesti ja mennä aikaisin nukkumaan."

Milla nyökkää, ja näen hänen olevan vakavissaan. Sellainen hieno rouva on tulossa vahtimaan häntä kahdeksi viikoksi. Eikä kuulosta siltä, että luvussa olisi herkkuja ja korttipelejä.

PORKKANOITA, EI KIITOS!

"Hei, sain tosi hyvän idean!" sanon, kun kävelemme sinä päivänä Millan kanssa tavalliseen tapaan yhdessä koulusta kotiin. Sanon niin piristääkseni häntä hieman, koska on vielä hyvin aikaa, ennen kuin hänen äitinsä lähtee Lontooseen. Piristykseni auttaa. Ensimmäistä kertaa koko päivänä Millan kasvoille kohoaa niin leveä hymy, että nököhampaat näkyvät. "Millaisen idean?"

MINUN KOTINI

MILLA TAAS ILOISENA!

HYVÄ IDEA SISÄLLÄ

"Sellaisen, että..." Avaan ulko-oven, ja seuraavalla hetkellä päallemme hyökkää iso kasa karvaa ja kuolaa perässään villisti vispaava häntä.

HIH HIH HIH

AUH!

VUUSH!

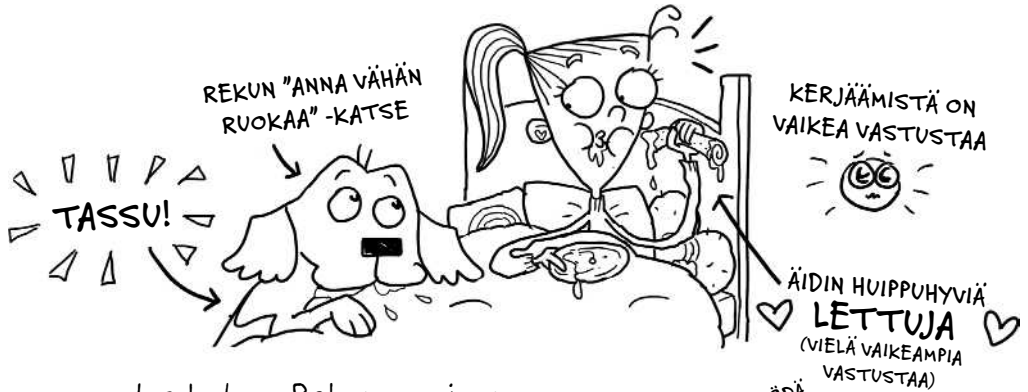
Sitten näytän Millalle näkemäni Tiktok-videon, jolla joku on opettanut koiransa esittämään kuollutta. Video on tosi huvittava. Omistaja osoittaa koira kaahdella sormella ja sanoo "PAM!" kuin ampuisi sitä, ja koira kaatuu ja jää makaamaan paikoilleen.

"Kokeillaanko, saammeko opetettua tuon Rekkulle?" minä kysyn, ja Milla on heti mukana ideassa.

ESITTÄÄ KUOLLUTTA IHMEEN HYVIN!

Rekku osaa jo jotain tavallisia temppuja: se istuu ja menee maahan ja antaa tassua. Tassua se itse asiassa antaa ihan itsekseenkin ja pyytämättä. (Ja kyllähän se myös istuu ja makaa omasta aloitteestaan, mutta se on vähän eri juttu.)

Jos haluaa Rekun oppivan jotain uutta, aivan välttämätöntä on muistaa:

HERKKUPALAT

Ongelmana vain on, että isäni on kieltänyt meitä antamasta Rekulle herkkupaloja koko ajan, koska muuten se lihoo liikaa.

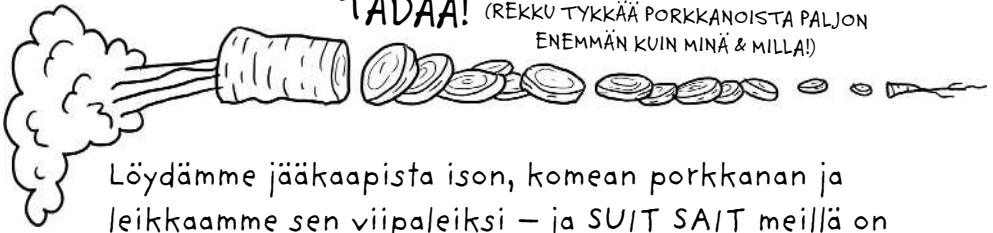
JOS REKKU SAISI SYÖDÄ
KAIKEN, MITÄ HALUAA

"Mutta hei!" Milla sanoo. "Eikö olekin niin, että Rekku syö ihan KAIKKEA? Myös porkkanoitako?" Todellakin. Rekku **RAKASTAA** porkkanoita, ja niistä se ei takuulla liho. Siitä minä ja Milla olemme yhtä mieltä.

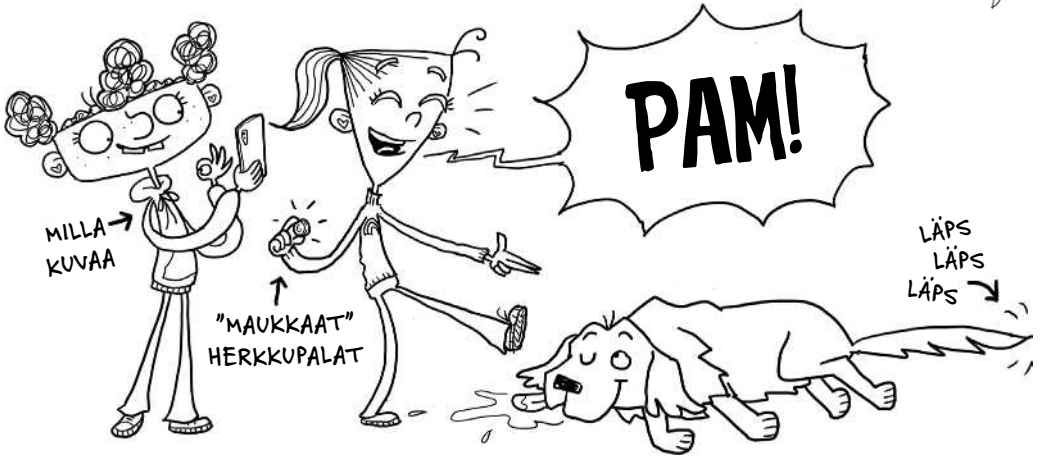

TADAA! (REKKU TYKKÄÄ PORKKANOISTA PALJON ENEMMÄN KUIN MINÄ & MILLA!)

Löydämme jääkaapista ison, komean porkkanan ja leikkaamme sen viipaleiksi – ja SUIT SAIT meillä on kasa herkkupaloja.

Ei ole lainkaan vaikeaa opettaa Rekkua kaatumaan kyljelleen, kun osoitamme sitä ja sanomme

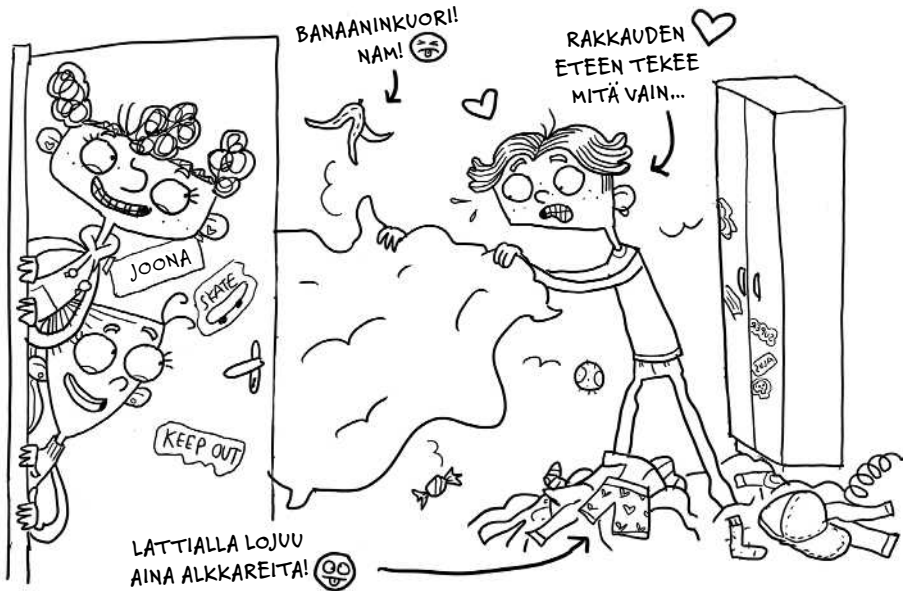
Vaikeampaa on opettaa, ettei se heiluttaisi häntäänsä. Rekku makaa hiljaa paikoillaan esittämässä kuollutta, mutta sen häntä hakkaa lattiaan eikä näytä hiukkaakaan kuolleelta.

Joona on huoneessaan mylläämässä sänkyään. Hän pudistelee peiton ja tyynyn, sitten hän alkaa kiskoa lakanaa pois.

”Missä hämähäkki on?” minä kysyn.

”Se livahhti pakoon.”

Joona tarttuu patjaan ja nostaa sen pystyyn. Sen alta paljastuu paljon kaikkea jännää mutta ei yhtään hämähäkkiä.

VARO!

